



Vertikalt världsrekord

I början av augusti arrangerades rekordförsök i vertikal storformation i Chicago, USA, med deltagare från hela världen. Peter Nilsson, Karl Jensen och Petter Jönsson från Stockholms fallskärmsklubb kan nu logga det nya headdownrekordet på 138.

Målet var att bygga en 142-manna headdownformation och slå det tidigare rekordet 108 som byggdes på samma fält, Skydive Chicago, för tre år sedan. Sammanlagt gjordes fjorton försök med 142 personer och ett försök med 138.

Redan efter de första hoppen kände vi hur nära vi var. Ett par av formationerna flög så länge som tio till tolv sekunder med bara en eller ett fåtal som inte var på plats. På ett av de sista hoppen byggdes en komplett formation på 142, precis som planerat – succé!

Fast ändå inget världsrekord... Formationen med 142 headdownflygare är nämligen inte giltig som världsrekord eftersom organisatören gjorde en miss på det papper som lämnades till domarna före hoppet. Två av hopparna var ritade mellan fel personer och dockade således en plats ifrån det domarna ville se.

Formationen minskades med fyra
Försöken som följde den ogiltiga 142-mannan var mycket bra, men när det endast fanns utrymme för ett hopp till och ingen komplett formation hade byggts

Text: Peter Nilsson
Foto: Norman Kent, www.normankent.com





togs beslutet att minska formationen med fyra personer.

Saken var klar! Under sista hoppet på fredagen byggdes världens näst största headdown formation, en 138-manna,

precis på det vis domarna ville se den och världsrekordet var i hamn. Glädjen var stor och även om vi var mycket glada över vårt officiella rekord så firade vi alla att vi lyckades med vårt egentliga mål: att bygga en 142-manna headdownformation!

En av de tio sista platserna

Kampen om inbjudningarna till rekordförsöket var hård. Jag (Peter Nilsson) och Petter Jönsson har varit med på ganska många internationella events tidigare och hade givna inbjudningar. Men Europa var endast tilldelade 30 platser så när Karl Jensen ville följa med var enda lösningen att åka till USA och visa upp sig – hoppa ”try outs”. Där knep han en av de sista tio inbjudningarna i konkurrens med 90 andra hoppare, något som både jag och Petter är väldigt stolta över!

Lägre uthoppshöjd än vanligt

Hoppen gjordes från 17 500 fot (drygt 5 300 meter), vilket är lägre än vid många tidigare rekord. Att vi lyckades bygga så snabbt och flyga så länge beror mycket på att basen flyttats längre bak i uthoppningsordningen. De första hopparna klev av redan fem sekunder före basen

och ungefär halva formationen bestod av floaters, alltså hoppare som tar sig uppåt mot basformationen efter uthopp. Det betyder att jag som gick bland de sista dykarna i gengäld fick en relativt kort väg till min plats.

Avslappnad stämning

Som första flygplan hade vi en Sherpa, som tar 35 hoppare och har en stor akterramp. Två Twin Ottrar följde efter på vår sida med en Skyvan som svans.

Vi var indelade i sektorer baserade på varifrån man fått sin inbjudan. Det var ett mycket smart drag från organisationen. Jag hade hoppat med samtliga europeer förut och visste att precis alla i mitt flygplan och i min del av formationen skulle göra sitt jobb, varje gång. Det gav en väldigt avslappnad stämning, med mycket skämtande och skatt på väg upp i de nästan 40 minuter långa lifterna.

Hoppen i det här rekordförsöket är bland de roligaste jag gjort. Allt från inflygningar till bryt och landningar kändes mycket disciplinerat och säkert. Och efter att ha sett hur årets formation flög så känns det som ett naturligt steg att sikta på minst 200 nästa gång. ■



Karl Jensen



Peter Nilsson



Petter Jönsson

